

Pasaka "Stebuklinga pirštinė"

Gyveno kartą senelis ir senelė.

Vieną dieną išėjo senelis į mišką malkų kirsti, ir pametė pirštinę.

Kur buvus kur nebuvus, atbėga per mišką pelytė - tip tip, tip tip, atbėga pelytė. Žiūri - guli pirštinė.

- Kas gyvena šiam namely? - klausia pelytė. Niekas neatsiliepė. Pelytė šmurkšt - ir įlindo į pirštinę.

Atbėga per mišką kiškis, opapa, opapa, atbėga kiškis, žiūri - guli pirštinė.

- Kas gyvena šiam namely? - klausia kiškis.

- Aš, pelytė smailianosytė, - atsakė pelytė. - O tu kas toks?

- Aš - kiškis piškis. Priimk ir mane gyventi kartu.

- Lįsk, dviese gyventi bus smagiau, - atsakė pelytė.

Kiškis šmurkšt, įlindo į pirštinę, ir gyvena jie sau dviese.

Atbėga per mišką lapė, tapu tapu, tapu tapu, atbėga lapė, gi žiūri - guli pirštinė.

- Kas gyvena šiam namely? - klausia lapė.

- Aš, pelytė smailianosytė.

- Aš, kiškis piškis. O tu kas tokia?

- Aš - lapė snapė. Priimkit ir mane į savo namelį.

- Lįsk, trise gyventi bus smagiau.

Lapė šmurkšt, įlindo į pirštinę, gyvena jie dabar jau trise. Atbėga per mišką vilkas, lapatai, lapatai, atbėga vilkas, gi žiūri - guli pirštinė.

- Kas gyvena šiam namely? - klausia vilkas.

- Aš, pelytė smailianosytė.

- Aš, kiškis piškis.

- Aš, lapė snapė, o tu kas toks?

- Aš - vilkas pilkas, priimkit ir mane į savo namelį.

- Lįsk, keturiese gyventi bus smagiau.

Vilkas šmurkšt, įlindo į pirštinę, ir gyvena jie sau keturiese.

Atpėdina per mišką meška, šliumpu pumpu, šliumpu pumpu, atpėdina meška, gi žiūri - guli pirštinė.

- Kas gyvena šiam namely? - klausia meška.

- Aš, pelytė smailianosytė.

- Aš, kiškis piškis.

- Aš, lapė snapė.

- Aš, vilkas pilkas, o tu kas tokia?

- Aš - meška lepeška, priimkit ir mane į savo namelį.

- Lįsk, penkiese gyventi bus labai smagu. Įlindo ir meška į pirštinę, įsispraudė...

Tuo tarpu senelis apsižiūrėjo, kad nebeturi vienos pirštinės. Barsis senelė, kad pirštines mėtau, pamanė jis, ir apsisukęs grįžo pirštines ieškoti. Žvėrys išgirdo jo žingsnius, nusigando, puolė visi laukan - meška lepeška, vilkas pilkas, lapė snapė, kiškis piškis, pelytė smailianosytė - visi išsibėgiojo. Nusijuokė senelis, kad tiek žvėrių išgąsdino, pasiėmė pirštinę, parėjo namo, malkas

sukrovė, rankas nusiplovė, sėdo už stalo ir valgė močiutės išvirtą košę.

O čia ir pasakos pabaiga.